

Z Ø D I A C

ကောင်းကင်စစ်ဝိညာဉ် (ချူးယွန်)

ဘာသာပြန် - Ko Khant

(Chapter 61 - 75)

စာစဉ် - ၅

အပိုင်း 61

ကျွန်တော်လဲကိုယ်ပိုင်ပုံစံနဲ့ပြုပြင်ချင်တယ်

သတင်းတစ်ခုက တော်မီးလို လျင်မြန်စွာပျံ့နှံ့နေလျက်...

ဒါကတော့ ဂိုဏ်းနှစ်ခုကြားယှဉ်ပြိုင်ပွဲမှာ တောက်ပလင်းလက်ခဲ့တဲ့ ချူးယွန်ရဲ့အကြောင်းပင်။

ချူးယွန် သူ့ခြံဝန်းရှေ့ကိုပြန်ရောက်တဲ့အခါမှာတော့ အမျိုးမျိုးသော စာအိတ်တွေက ဝင်ပေါက်ဝမှာ ပြည့်နှက်နေတာမြင်လိုက်ရလေသည်။

စာအိတ်တွေကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ရိုးရှင်းစွာပင် မဟာမိတ်အသီးသီးက သူတို့ရဲ့မဟာမိတ်ထဲကိုဝင်ဖို့ရာဖိတ်ခေါ်ထားကြတဲ့စာတွေပါ။ မဟာမိတ်အများစုက ချူးယွန်နဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ဆက်ဆံရေးတည်ဆောက်လိုကြသည်လေ။

ဒါပေမယ့်လဲ ချူးယွန်က ဒါမျိုးတွေကို လုံးဝစိတ်မဝင်စားပေ။ ဖိတ်ကြားစာတွေအကုန်လုံးကို လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီး ခြံဝင်းတံခါးဖွင့်ကာ ဝင်သွားတော့သည်။

သူ့ခြံဝင်းထဲကိုရောက်တော့ သူ့အရင် တစ်ယောက်က ကြိုရောက်နေပြီး သူ့ကိုကြည့်ကာ ပြုံးနေလျက်...

"မင်းပြန်လာပြီလား"

"အကြီးအကဲလဲ့!"

ချူးယွန်က လဲ့မင်ကိုတော့လေးစားသည်။ အိုးယွမ်ဂိုဏ်းကို အနိုင်ရခဲ့ အတွက် သူ့အနေနဲ့ ခံစားချက်ကလဲ ကောင်းမွန်နေသည်လေ။

"ချူးယွန် ပြိုင်ပွဲမှာ ကောင်းကောင်းစွမ်းဆောင်နိုင်ရင် ဒီလူအိုကြီးက ထောက်ပံ့ပေးမယ်လို့ ကတိပေးထားခဲ့သလိုပဲ အခုမင်းကို အခွင်းရေး ကောင်းတစ်ချို့ပေးမယ်။"

ဒါနဲ့ ပြိုင်ပွဲထဲမှာ မင်းအနေနဲ့ တိမ်တွေကိုမှောက်လှန်မယ့်လက်ကို သုံး သွားခဲ့တယ်နော်"

ဒါကိုကြားလိုက်ရတဲ့ချူးယွန် စိတ်တွေအလွန်လှုပ်ရှားစွားကာ ချက်ချင်း မေးကြည့်လိုက်သည်။

"အကြီးအကဲလဲ့ပြောတာမှန်ပါတယ်၊ ဒီတပည့်က တိမ်တွေကိုမှောက်လှန် မယ့်လက်ကို အသုံးပြုခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါက မပြည့်စုံတဲ့သိုင်း ပညာရပ်လေးတစ်ခုသာသာပဲရှိသေးတယ်။ အကြီးအကဲဆီမှာ တိမ်တွေကို မှောက်လှန်မယ့်လက်သိုင်းပညာရပ် အပြည့်အစုံများရှိနေသလားဟင်"

လဲ့မင်က သဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီး ခေါင်းကိုခါရမ်းလိုက်ကာ...

"ဒါက ဒီလောက်မရိုးရှင်းဘူးကွ... မင်းအခုလေ့ကျင့်ထားတာက မပြည့်စုံ တဲ့ နည်းစနစ်ဆိုတာငါသိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပြီးပြည့်စုံတဲ့ တိမ်တွေကို မှောက်လှန်မယ့်လက်နည်းစနစ်က ဒီလူအိုကြီးတောင်နားမလည်သေးဘူး"

ချူးယွန်မျက်ခုံးတွေက ကော့တက်သွားကာ

"အကြီးအကဲ ဘာကိုပြောချင်တာလဲ"

"ထိုင်ပါဦး"

အကြီးအကဲလဲ့က သူ့လက်တွေကိုဝှေ့ယမ်းကာ ချူးယွန်ကို ထိုင်ခိုင်းလိုက် သည်။ ထို့နောက် သူ့ရဲ့ကွက်လပ်လက်စွပ်ထဲက လက်ဖက်ရည်တစ်အိုး

ထုတ်ယူကာ ခွက်တစ်လုံးထဲလောင်းထည့်လိုက်သည်။

"ကဲ...စကားပြောကြတာပေါ့။ အခု မင်းရဲ့တိမ်တွေကိုမှောက်လှန်မယ့် လက်သိုင်းပညာက ဘယ်ကရလာတယ်ဆိုတာပြောပါဦး"

လဲ့မင်က ပြုံးရွှင်စွာနဲ့ မေးကြည့်လိုက်သည်။

"ဘယ်ကလဲဆိုတော့ ဒါက ကျွန်တော်တို့မိသားစုသိုင်းကျမ်းဆောင်ထဲမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာကထဲက ရှိနေတဲ့အရာလေ"

ချူးယွန် နည်းနည်းတော့သံသယဖြစ်သွားတယ်။ လဲ့မင်က ဘာကိုပြော ချင်တယ်ဆိုတာ သူမသိသေးဘူး။

"တကယ်တော့ တိမ်တွေကိုမှောက်လှန်မယ့်လက်က ဒီလောက်မရိုးရှင်း ဘူးကွ။ ဒီဟာကို စစ်မှန်သောစွမ်းအားနယ်ပယ်အဆင့်ရှိတဲ့ယုခိုင်ယွမ်က လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်နှစ်ဆယ်လောက်က ဖန်တီးခဲ့တာလေ။ တိမ်တွေကိုမှောက်လှန် မယ့်လက်ရဲ့ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှု အင်အားကြီးမားမှု သန်မာလွန်းတဲ့ဖိ နှိမ်နိုင်စွမ်းတွေကြောင့် သူ့ကိုခုခံနိုင်စွမ်းရှိတဲ့သူကရှားတယ်။ ဟူး... ကံမ ကောင်းချင်တော့ သူ့အနေနဲ့ လောင်းကစားပွဲတစ်ခုမှာရှုံးနိမ့်သွားခဲ့ရပြီး ဒါက သူ့ရဲ့ကျင့်ကြံခြင်းကိုထိခိုက်သွားခဲ့ရတယ်လေ။ သူလဲ တာ့ရင်အင်ပါ ယာထဲမှာဇာတ်မြုပ်သွားခဲ့ပြီး တိမ်တွေကိုမှောက်လှန်မယ့်လက်ကိုလဲ ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်"

"ဒါပေမယ့် အပြင်ဘက်ကိုပျံ့နှံ့သွားခဲ့တာတွေက အတုတွေဖြစ်နိုင်တယ်။ မင်းကျင့်ကြံနေတဲ့အရာလို မပြည့်စုံတဲ့နည်းစနစ်တွေပေါ့။ ငါထင်တာမမှား ရင် ပြီးပြည့်စုံတဲ့နည်းစနစ်က ယုခိုင်ယွမ်ဆီမှာပဲ ရှိနေလိမ့်မယ"

" အင်း... လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်ဆယ်လောက်ကတော့ ဒီလူအိုကြီးက ယုခိုင် ယွမ်နဲ့တစ်ကြိမ်တွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ငါတောင် သူ့ဆီက လမ်းညွှန်မှုအချို့ကိုခံ

ရပြီး ညဏ်အလင်းရခဲ့သေးတယ်လေ"

ယုခိုင်ယွမ်အကြောင်း ပြောနေစဉ် လဲ့မင်ရဲ့မျက်လုံးထဲမှာ သတိရလွမ်းဆွတ်မှုအချို့ကို မြင်တွေ့ရနိုင်သည်။

"ဒီလူအိုကြီးက ယုခိုင်ယွမ်ကို တကယ်ပဲ လေးစားမိတယ်။ ဒါပေမယ့်လဲ သူ့ကိုယ်တိုင်ငါ့ကို သင်ကြားပြသပေးတာမျိုးမလုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် ငါ့ဘာသာပဲ ဆင်ခြင်သုံးသပ်လေ့ကျင့်ခဲ့ရတယ်။ ဒီနေ့မှာတော့ တိမ်တွေကို မှောက်လှန်မယ့်လက်ကို အတော်အသင့်ပြည့်စုံလာအောင် လုပ်နိုင်ခဲ့ပြီ။ ဒါက အဖိုးတန်အဆင့်သိုင်းပညာရပ်နဲ့မယှဉ်နိုင်ပေမယ့် သူ့ရဲ့စွမ်းအားက အဖိုးတန်အဆင့်သိုင်းပညာရပ်နဲ့သိပ်မကွာဘူး"

လဲ့မင်က တောက်ပစွာပြုံးပြီး ဆက်ပြောလိုက်တယ်။

"မင်းရင်ဟန်ဝမ်နဲ့တိုက်တဲ့နေ့ကတည်းက ဒီလူအိုကြီးက မင်းတိမ်တွေကို မှောက်လှန်မယ့်လက်ကိုသုံးတာသိလိုက်ရတာ။ ယုခိုင်ယွမ်သေပြီလား မသေးသေးဘူးလားတော့ငါလဲမသိဘူး။ တိမ်တွေကိုမှောက်လှန်မယ့်လက်ရဲ့ မူရင်းကိုရှာဖွေဖို့ကတော့ အိမ်မက်တစ်ခုလိုပဲ။ ဒါပေမယ့် ငါနားလည်ထားသလောက်တော့ မင်းကိုလက်ဆင့်ကမ်းပေးလိုက်မယ်၊ မင်းလိုချင်လား"

ချူးယွန် ချက်ချင်း ခေါင်းကိုညိမ့်လိုက်ပြီး

"တပည့် သင်ယူချင်ပါတယ်"

လဲ့မင်က တီအန်တာအိုဂိုဏ်းရဲ့ မဟာအကြီးအကဲဖြစ်ပြီး သူ့ရဲ့ကျင့်ကြံမှုအဆင့်က စစ်မှန်သောစွမ်းအားနယ်ပယ်အဆင့်ခြောက်မှာ ရှိနေသူပါ။ သူနားလည်ဆင်ခြင်ထားတဲ့ တိမ်တွေကိုမှောက်လှန်မယ့်လက်ကို သင်ယူရမယ်ဆိုရင် ဒါက ကောင်းတဲ့ကိစ္စပဲလေ။

"ကောင်းပြီ၊ သေချာကြည့်ထားပါ"

လဲ့မင်က လက်နှစ်ဖက်ကိုနောက်ပစ်ကာ ခြံဝင်းအပြင်ကိုလမ်းလျှောက် ထွက်သွားလေသည်။

ထို့နောက် အဝေးတစ်နေရာကိုမျှော်ငေးကြည့်လျက်..

"တိမ်တွေကိုမှောက်လှန်မယ့်လက်! "

"ဘန်း..."

သန်မာအားကောင်းတဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်စွမ်းအားတွေက လေထုထဲမှာ ကြီးမားတဲ့ လက်ဝါးပုံရိပ်ကြီးတစ်ခုကိုဖြစ်ပေါ်စေလျက်...

လေထုကိုသိပ်သည်းစေကာ အလွန်ကိုကြီးမားတဲ့အကျိုးသက်ရောက်မှု တစ်ခုကိုဖြစ်ပေါ်စေလျက် လေဟာနယ်ကိုပုံပန်းပျက်သွားစေခဲ့သည်။

"ဒီလူအိုကြီးရဲ့ယူဆချက်အရ တိမ်တွေကိုမှောက်လှန်မယ့်လက်ဆိုတာက စကားလုံးတစ်လုံးအပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့ စွမ်းအားနဲ့ ကြီးမားတဲ့တိုက်ခိုက်မှုအားတွေပေါ်မူတည်ပြီး ရန်သူကို တစ်ချက်ထဲနဲ့ သတ်ဖြတ်လိုက်တာပဲ။ ဒါက တိမ်တွေကိုမှောက်လှန်မယ့်လက်ရဲ့ အနှစ်သာရပဲ။ ဒီလူအိုကြီးက တိမ်တွေကိုမှောက်လှန်မယ့်လက်ကို ပြည့်စုံတဲ့အထိ စွမ်းအားတွေကိုအဆက်မပြတ်စုစည်းပြီးမှ ထုတ်ဖော်တယ်။ တစ်ချက်ထဲနဲ့ တောင်တွေကိုပါ ဖြိုခွဲနိုင်တဲ့စွမ်းအားမျိုးကို ဘယ်သူက ဆန့်ကျင်နိုင်မှာလဲ"

လဲ့မင်က ပြောပြီး ချူးယွန်ကိုအကဲခတ်နေလိုက်တယ်။

ချူးယွန်ကတော့ လဲ့မင်ပြောတာတွေကိုစဉ်းစားဆင်ခြင်နေခဲ့သည်။ သူပြောတာသာအမှန်ဆိုရင် တိမ်တွေကိုမှောက်လှန်မယ့်လက်က အဆင့်မြင့်အဆင့် သိုင်းပညာရပ်ဖြစ်သင့်တယ်။ ဒါပေမယ့် ယုခိုင်ယွမ်က ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ?

မဖြစ်နိုင်ဘူး။

လဲမင်သာ ယုခိုင်ယွမ်နဲ့အတူ လိုက်သွားပြီးသေချာကျင့်ကြံခဲ့ရင်တော့ တိမ်တွေကိုမှောက်လှန်မယ့်လက်က သူ့ထက်ပိုအဆင့်မြင့်ခဲ့မှာပါ။ ဒါပေမယ့်လဲ လဲမင်အခုသင်ကြားပေးခဲ့တာက သူ့လေ့ကျင့်ထားတာထက်ပိုကောင်းမွန်သေးသည်။ ဒါကြောင့်လဲ သူ လဲမင်ပြောတာတွေကိုသေချာတွေးတော စဉ်းစားနေတာပါ။

သူ့အခုဆလေ့ကျင့်နေတဲ့နည်းစနစ်က မပြည့်စုံတဲ့ နည်းစနစ်ပါ။ ဒါပေမယ့်လဲ သူ့ရဲ့မပြည့်စုံတဲ့နည်းစနစ်က အကန့်အသတ်မရှိသေးဘူးလို့လဲ ပြောလို့ရသည်။

လဲမင်အနေနဲ့လဲ မပြည့်စုံတဲ့နည်းစနစ်ကိုကျင့်ကြံပြီးတော့ တဖြည်းဖြည်းဖြည့်စွတ် ပြင်ဆင်သွားကာ ကိုယ်ပိုင်ကောင်းမွန်တဲ့နည်းစနစ်တစ်ခုကို ဖန်တီးနိုင်ခဲ့သည်လေ။

ဒါကိုတွေးမိတော့ သူ့စိတ်ဓာတ်တွေတက်ကြွလာခဲ့ပါသည်။ သူ့ရဲ့မျက်လုံးတွေကလဲ စိတ်လှုပ်ရှားမှုတွေကြောင့် တလက်လက်တောက်ပလာလျက်...

သူတောင်လုပ်နိုင်သေးရင် ငါက ဘာလို့မလုပ်နိုင်ရမှာလဲ?

လဲမင်က တစ်ခုခုကိုတွေးမိသွားသည့်ပုံနဲ့ ချူးယွန်ကို မေးကြည့်လိုက်သည်။

"ချူးယွန် မင်းလဲ ကိုယ်ပိုင်ဟန်နဲ့တီထွင်ခြင်လို့လား"

ချူးယွန်က ခေါင်းညိမ့်ပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောလိုက်တယ်။ သူက ဘာကိုမှ ဖုံးကွယ်ထားဖို့ မကြိုးစားခဲ့ပါဘူး။

"ဟုပ်တယ်၊ တပည့်က ကိုယ်ပိုင်လမ်းဖောက်ကြည်ချင်တယ်"

လဲမင် အသက်ကိုပြင်းစွာရှုလိုက်ပြီး အားရပါးရပြီးလိုက်ရင်း....

" သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်အတွက် သိုင်းပညာရပ်ဆိုတာ အရေးပါတယ်။ သန်မာအားကောင်းတဲ့ ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှင်တွေဆိုရင် သူတို့အတွက် ကိုယ်ပိုင်ကျင့်ကြံခြင်းနည်းစနစ်တွေကိုပါ ဖန်တီးနိုင်ကြတယ်။ အဆင့်မြင့်အဆင့်ကို တစ်ခါထဲတန်းမရတောင် အဆင့်နိမ့်အဆင့်က တဖြည်းဖြည်းပြုပြင်ဖန်တီးသွားလို့ရတယ် "

"ဒီလူအိုကြီးက တိမ်တွေကိုမှောက်လှန်မယ့်လက်ကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျင့်ကြံလာခဲ့တဲ့အတွက် ငှါရဲ့အတွေ့အကြုံတွေကို ပြောပြပေးမယ် "

လွဲမင်က အတော်လေးရက်ရောနေသည်။ ချူးယွန်ကို အားပေးစကားတွေ ပြောခဲ့တဲ့အပြင် သူ့ရဲ့အတွေ့အကြုံတွေကိုလဲ ဝေငှပေးခဲ့သည်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အကြီးအကဲလွဲ "

ချူးယွန် ရိုသေလေးစားမှုအပြည့်နဲ့ ပြောလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်စောစောမှာ...

ချူးယွန် အိပ်ယာက မထချင်သေးပေမယ့် လူတစ်ယောက်က သူ့ခြံဝင်းတံခါးကို မနားမနေခေါက်နေခဲ့သည်။

သူတံခါးဖွင့်လိုက်ချိန်မှာတော့ ထင်ထားသည့်အတိုင်းပင် တံခါးလာခေါက်သူက ဂျင်ရန်ရယ်ပါ...

သူမနောက်မှာတော့ ချူးမိုနဲ့ ချူးဟွန်ဖန့်တို့နှစ်ယောက်...

သူမက အတော်လေးကိုပြင်ဆင်လာခဲ့တယ်ဆိုတာ သိသာလွန်းတယ်။ သူမကိုကြည့်ရတာ ပန်းချီကားထဲက နတ်သမီးလေးတစ်ပါး ထွက်ပေါ်လာသည့်နှယ်... ပြိုင်ဘက်ကင်းလောက်တဲ့ အလှပိုင်ရှင်လေးပါ။

"ကဲ ကိုယ်တော်ချူးယွန် သွားကြရအောင် "

ဂျင်ရန် အနေနဲ့ လွပ်လပ်ပေါ့ပါးပျော်ရွှင်နေပြီး အခြားသူတွေနဲ့ဆုံတွေ့ချိန်

လို အေးစက်စက်အမှုအရာလဲမရှိပေ။

"အမ်... အဒေါ်ရန်၊ အခုမှ အစောကြီးရှိသေးတယ်လေ"

ချူးယွန် အိပ်မှုနံရံခန်းနဲ့ပြောလိုက်သည်။

"အပိုတွေမပြောနဲ့ ဂိုဏ်းနဲ့တီအန်တာအိုဂိုဏ်းက သိပ်မကွာဘူးဆိုပေမယ့် အချိန်အတော်ကြာမယ့်အလုပ်ပဲ။ အချိန်ကုန်သက်သာအောင် ငါ မိုးပျံနတ်ဆိုးသားရဲတစ်ကောင်ပြင်ဆင်ထားတယ်"

ဂျင်ရန်က စိတ်ရှည်ပုံမရတော့ပေ။

ညနက်တဲ့အထိ လွဲမင်နဲ့စကားတွေပြောနေပြီး အိပ်ရေးပျက်လို့ အိပ်မယ်ကြံတုန်း သနားစရာ ဂျင်ရန်လာနှိုးတာခံလိုက်ရလေသည်။ ခြံဝင်းအပြင်ဘက်မှာတော့ မိုးပျံနတ်ဆိုးသားရဲတစ်ကောင် ရှိနေလေသည်။

"ဂိုဏ်းကနေ ဟွန်အန်မြို့ကို မနားမနေသွားရင်တောင် နှစ်ရက်လောက်သွားရမယ်။ ဒါပေမယ့် မိုးပျံနတ်ဆိုးသားရဲနဲ့ဆိုရင်တော့ နေ့တစ်ဝက်ပဲကြာမယ်"

ဂျင်ရန်က ပြောဆိုပြီးတာနဲ့ နတ်ဆိုးသားရဲနောက်ကျောပေါ်ခုန်တက်သွားလေသည်။

နတ်ဆိုးသားရဲရဲ့ကျောပြင်က လူ သုံးယောက်၊ ငါးယောက်လောက်တော့ အသာယာနေလို့ရသည်။

"ရွှစ်"

ဂျင်ရန် အချက်ပြလိုက်တာနဲ့ နတ်ဆိုးသားရဲက ကောင်းကင်ပေါ် ထိုးတက်သွားတော့သည်။ ချူးယွန်အနေနဲ့ အဖြူရောင်တိမ်တွေကြားမှာ သာယာစွာစီးမျောလိုက်ပါနေခဲ့သည်။

နေ့တစ်ဝက်အကြာမှာတော့ မိုးပျံနတ်ဆိုးသားရဲက ဟွန်အန်

မြို့တော်အပေါ် ကောင်းကင်မှာ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါပြီ။

"ဒါ... နတ်ဆိုးသားရဲကြီးဟေ့"

"ဘာ! နတ်ဆိုးသားရဲ ဟုပ်လား? ဒါကြီးက ဒီကိုလာနေတာလားဟ"

"မြန်မြန် အစောင့်တွေအသင့်ပြင်ထားကြဟေ့"

မိုးပျံနတ်ဆိုးသားရဲက သူတို့ဆီကိုပျံသန်းလာတာမြင်တော့ အတော်လေး လန့်ကုန်ကြသည်။ လူတွေက နတ်ဆိုးသားရဲကြီးအနေနဲ့ သူတို့ကိုစားသွား မှာ စိုးရိမ်မိကြသည်လေ။

ချူးယွန်က ရယ်ရမလို ငိုရအလိုနဲ့ သားရဲကြီးကို မြေကွပ်လပ်တစ်နေရာ မှာဆင်းခိုင်းပြီး ခုန်ချလိုက်သည်။

"ဟျောင့်တွေ၊ ငါထွက်သွားတာဖြင့် နှစ်ဝက်ပဲရှိသေးတယ် ငါ့ကိုမေ့နေကြ ပြီလားကွ"

တိုတောင်းလှတဲ့ကာလအတွင်းမှာ ချူးယွန်က အတော်လေးထွားကြိုင်း လာခဲ့သည်။ သူ့ရဲ့စိတ်သဘောထားကအရင်အတိုင်း ဘယ်လိုပဲရှိနေသေးပါ စေ သူ့ရဲ့ရုပ်ရည်သွင်ပြင်ကတော့ အတော်လေးပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်လေ။

အားနည်းတဲ့သူသိုင်းသမားလေးတွေဆိုရင် သူ့ဆီကနေထွက်ပေါ်နေတဲ့ အော်ရာတွေကြောင့် အတော်လေးကြောက်ရွံ့နေမိကြသည်။

"သခင်လေး..."

"ဒါတကယ်ပဲ ငါတို့ရဲ့သခင်လေးပဲပေါ့"

"သခင်လေးပြန်လာပြီဟ"

ချူးယွန် တီအန်တာအိုဂိုဏ်းထဲကို ဝင်သွားကထဲက ချူးမိသားစုက အတော်လေးကျော်ကြားလာခဲ့သည်။ အနီးနားမြို့တွေကလဲ ချူးကလန်နဲ့ ရင်းနှီးဖို့ရဖို့ရာ ကြိုးစားလာခဲ့ကြလေသည်။ ချူးမိသားစုဝင် သိုင်းသမား

တွေက မြို့ထဲမှာ ခေါင်းမောရင်ကောင့်သွားနိုင်ကြကာ လူတိုင်းက လေးစားသမှုပြုကြရလေသည်။

"ဟျောင့်တွေ၊ သခင်လေးပြန်ရောက်ပြီလို့ ခေါင်းဆောင်ကိုအမြန်သွားသတင်းပို့ကြပါဟ"

အစောင့်တစ်ယောက်က ဝမ်းသာအားရအော်ပျော်လိုက်သည်။

"နေပါစေ၊ အဖေ့ကို ငါတို့ဘာသာသွားတွေ့လိုက်မယ်"

"အဒေါ်ရန်ရေ သွားကြရအောင်"

ချူးယွန်က သူတို့အိမ်ကိုလျှောက်လှမ်းသွားတော့သည်။

ချူးကလန်က သူထွက်မသွားခင်နဲ့ယှဉ်ရင် ပိုပြီး ခမ်းနားထည်ဝါလာခဲ့သည်။ ဝင်ပေါက်ကိုစောင့်ကြပ်နေကြသည့် အစောင့်တွေတောင် မော်တယ်နယ်ပယ်အဆင့် ရှစ်မှာ ရှိနေကြသည်။

ချူးမိသားစုအနေနဲ့ ဟွန်အန်မြို့ကနေ ချန်းမိသားစုကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်ပြီးနောက် အကုန်လုံးကို သိမ်းယူလိုက်လေသည်။ အနီးနားက တစ်ကိုယ်တော် ကျင့်ကြံသူတွေကလဲ ချူးမိသားစုထဲကို ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်လေ။ ဒီမှာတင် ချူးမိသားစုက အရှိုန်အဟုန်နဲ့ တိုးတက်လာခဲ့ကြပါပြီ။

"ယွန်အာ ပြန်လာပြီလား"

ချူးတိုင်ကွန်က သူတို့ဆီကို ပျော်ရွှင်စွာနဲ့အမြန်ဆုံးလျှောက်လှမ်းလာနေခဲ့သည်။

"အဖေ"

ချူးယွန် ရင်ထဲနွေးထွေးသွားကာ ပြုံးလိုက်မိသည်။

ချူးတိုင်ကွန်တစ်ယောက် ဂျင်ရန်ကိုတွေ့လိုက်ရတော့ အနဲငယ်

အန်းတန်းတန်းဖြစ်သွားရသည်။

"ဂျင်ရန် မင်းလဲ လိုက်လာတာလား"

"ဟုပ်တယ်အဖေရေ"

ချူးယွန်က ပုခုံးတွန့်လိုက်ပြီးနောက်

"အဒေါ်ရန်က အဖေ့ကိုပြောစရာရှိလို့ ပြောလို့ ခေါ်လာတာလေ... ဟဲဟဲ"

ဂျင်ရန်ရဲ့မျက်နှာက ရှက်ရွံ့မှုကြောင့် နီရဲသွားကာသူမခေါင်းကို အမြန်ငုံ
လိုက်သည်။

"ကောင်ဆိုးလေး"

ချူးတိုင်ကွန် ရယ်ရမလို ငိုရမလိုဖြစ်သွားကာ အတင်းကြိုးစားပြီးလိုက်
ပြီးနောက်...

"အဟမူးဟမူး..."

လာလာ... အထဲရောက်မှပြောကြတာပေါ့"
